

מ"ת 4000/09/19 - מדינת ישראל נגד אילדוס רייכר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 4000-09-19 מדינת ישראל נ' רייכר

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אילדוס רייכר

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר בית מלא עד תום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966 וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה רשלנית ועקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, כמפורט בכתב האישום.

המשיב נעצר ביום 11/09/19 ושוחרר על ידי בוחן תנועה, עוד באותו היום, עם חתימה על כתב ערובה שעליו לגור או להימצא בכתובת ביתו לתקופה של יומיים וחתימה על ערבות עצמית בסך 3,000 ₪.

נקבע דיון בביהמ"ש ליום 12/09/19, הצדדים טענו לבקשה ותיק החקירה ותיק מב"ד נוסף שעומד לחובתו של המשיב, הובאו לעיוני.

ב"כ המבקשת חזר על הבקשה, טען למסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב שכן מדובר בנהג חדש, האוחז ברשיון נהיגה משנת 2018 וכבר צבר לחובתו ארוע נוסף דומה בסמיכות זמנים מדאיגה.

עוד הפנה ב"כ המבקשת, לפסיקה המדגישה את המסוכנות הנעוצה בעבירת השכרות וביקש כי בית המשפט יורה על מעצר בית מלא של המשיב עד לתום ההליכים.

ב"כ המשיב, מצידו, טען כי המשיב שוחרר בלי שום תנאים ולא היתה מסוכנות, הרי שאם הייתה, היא היתה באה לידי ביטוי בעיבוי תנאי השחרור על ידי קצין המשטרה. ב"כ המשיב הפנה לעובדה כי קיים הסדר בתיק הנוסף שקיים (תיק המב"ד) על פיו תוקן כתב האישום לקולא לתקנה של נהיגה תחת משקאות משכרים ולכן הלכה למעשה, מדובר באדם שאין לחובתו פסילה בפועל, מעולם לא נהג בזמן פסילה והדרך לאיין את המסוכנות היא באמצעות פסילה עד לתוה"ל.

ב"כ המלומד של המשיב הגיש אסופת פסיקה עדכנית המגבה טענתו כי המדיניות הנוהגת במקרים דומים היא שניתן להסתפק בפסילה עד לתום ההליכים והפנה לעובדה כי מדובר במשיב נורמטיבי, העובד לפרנסתו ואין כל אינדיקציה להפרת תנאים מצידו.

לשיטתו, לא נשקפת מסוכנות משחרורו של המשיב, גם לאור העובדה כי המשטרה סברה שיש להורות על שחרור המשיב בסמוך למועד העבירה ללא פיקוח.

דין והכרעה

בבקשה מסוג זה, על בית המשפט לקבוע אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ואם קיימת עילה למעצרו. באם כן - על בית המשפט לבחון האם ניתן להסתפק בחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

ראיות לכאורה

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, אני קובעת כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. בשלב זה, די בדו"חות הפעולה, בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות ובדברי המשיב עצמו בחקירתו, על מנת לקבוע כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

ישנן החלטות מנחות רבות של בית המשפט המחוזי בהן נקבע כי על מנת לאיין את מסוכנות הנהגים הנוהגים בשכרות, די בפסילת הרשיון ותנאי ערבות מבלי שיש צורך במעצר עד לתום ההליכים ואף ללא צורך במעצר בית, או לכל היותר במעצר בית לילי, ב"שעות הפורענות".

כך למשל בתיק **עמ"ת (ת"א) 40221-07-11 שניר מזרחי נ' מ"י**, שם העורר הועמד לדין בגין עבירה של נהיגה בשכרות כשבעברו עבירה דומה ותלוי כנגדו מאסר מותנה של 6 חודשים בר הפעלה. בית המשפט המחוזי שחרר את העורר בתנאי של פסילה תום הליכים הפקדה כספית וערבויות ללא מעצר בית.

לא ניתן להקל ראש בכך שמדובר במשיב שהמבקשת עצמה סברה כי ניתן לשחרר אותו למעצר בית בן יומיים ללא פיקוח וזאת זמן סמוך למועד העבירה.

המדובר במשיב אשר נוהג משנת 2018 וכבר מייחסים לו שני כתבי אישום בגין עבירת השכרות בסמיכות זמנים מדאיגה של כחצי שנה.

עיון בתיק החקירה מעלה כי המסוכנות הרבה נובעת הן מהמעשים המיוחסים למשיב והן מהמשיב עצמו בהיותו נהג חדש המייחסים לו עבירות חמורות אלו אולם, בפסיקה הנוהגת נקבע, כי במקרים דומים, בהם מיוחסת למשיב עבירת שכרות אף אם אין מדובר בשכרות ראשונה, הרי שניתן לאיין את המסוכנות בדרך של פסילת רשיון הנהיגה, תוך הרחקת הנאשם מהכביש, בנוסף לבטוחות נוספות. זאת ועוד, בעניינו מדובר ב-2 עבירות שעדיין תלויות ועומדות כנגד המשיב, מבלי שהורשע בדין וגם לכך יש משקל.

מהפסיקה שהוגשה לעיוני, הרי שגם במקרים בהם לא מדובר בעבירת שכרות ראשונה וגם במקרים בהם קיימת בעברו

של המשיב הרשעה קודמת בעבירה זהה של נהיגה בשכרות, הרי שעדיין עסקינן במסוכנות הנעוצה בנהיגתו של המשיב. מסוכנות אשר ניתן לאיין באמצעים אשר פגיעתם בחירות הנאשם פחותה.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בפסיקה שהוגשה, מצאתי לקבוע כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות פסילה עד לתום ההליכים וערבויות נוספות. מדובר במשיב אשר שוחרר ללא פיקוח ע"י קצין המשטרה, אין לחובתו הרשעות נוספות ורכיב של מאסר על תנאי.

בהקשר זה מפנה לדבריו של כב' הש' עמית בבשפ 5564/11 - פלוני נ' מדינת ישראל, היפים לתיק זה:

"הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעיתים מעוצמת הראיות. חלופת מעצר הוא ביטוי שהשתרש בפרקטיקה אך אינו מופיע בחוק המעצרים, וסעיף 21(ב)(1) לחוק נוקט לשון "שחרור בערובה ותנאי שחרור". חלופת מעצר אין פירושה בהכרח מעצר בית מלא, ולרשות בית המשפט עומד מגוון של כלים, כמפורט בסעיף 48(א) לחוק המעצרים שעניינו ב"תנאי השחרור בערובה".

לא הייתי מזכיר דברים אלה, המובנים מאליהם, אילולא התחושה כי החלופה של מעצר בית מלא, הפכה לתנאי שחרור "אוטומטי" כתחליף למעצר בפועל.

אך יש לזכור כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאידנא, שבירור התיק העיקרי עלול להתארך חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעמום והשעמום לידי חטא שלהפרת תנאי מעצר הבית ולהסתבכות נוספת של הנאשם. לכך יש להוסיף כי מעצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו.

רוצה לומר, כי גם בקביעת תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר הן מעוצמתה של עילת המעצר והן מעוצמת הראיות בכל מקרה ומקרה".

לאור האמור לעיל, הנני קובעת כי המשיב ישוחרר תוך קיום התנאים הבאים:

1. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה כנגד המשיב, אשר יעמוד בתוקפו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

2. המשיב יפקיד מזומן בסך 1,000 ₪, להבטחת תנאי שחרורו ולהבטחת התייצבותו לדיונים.

הסכום יופקד עד ליום 19/9/19, שעה 12:00.

3. המשיב יחתום, עד ליום 19/9/19, שעה 12:00, על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, להבטחת תנאי

שחרורו ולהבטחת התייצבותו לדיונים.

4. מורה על פסילתו של המשיב מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים

בעניינו ועד להחלטה אחרת, ואף מעבר לשישה חודשים, מהיום וללא צורך בהפקדה.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.